

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1051/2016
28.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Н.М., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адв. И.Г. и адв. М.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 167/15 од 31.03.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 798/16 од 14.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.М., адв. И.Г. и адв. М.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 167/15 од 31.03.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 798/16 од 14.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр. 167/15 од 31.03.2016. године, која је исправљена решењем тога суда К бр. 167/15 од 20.04.2016. године у односу на погрешно означен датум доношења пресуде „31. март 2015. године“ уписан је тачан датум „31. март 2016. године“, док је у преосталом делу наведена пресуда остала неизмењена, окривљени Н.М. оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет година, за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од девет месеци и за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је на основу одредбе члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година у коју му је на основу члана 63. КЗ урачунато и време проведено у притвору од 16.03.2015. године па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не издржи казну затвора у трајању од шест година, на коју је осуђен. Окривљени је ослобођен од плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 798/16 од 14.06.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, окривљеног и његових бранилаца, а првостепена пресуда исправљена решењем Вишег суда у Новом Саду К бр. 167/15 од 20.04.2016. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр. 167/15 од 31.03.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 798/16 од 14.06.2016. године захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Н.М., адв. И.Г. и адв. М.С., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Н.М., адв. И.Г. и адв. М.С., у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, је неоснован.

Бранилац окривљеног Н.М., као разлог подношења захтева наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП а наиме да је пресудом оптужба прекорачена, јер је суд, супротно оптужном акту, изменио време извршења кривичног дела убиства у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ у смислу одређивања сата и минута извршења дела, а на шта суд по ставу браниоца није био овлашћен, обзиром да се ради о битном конститутивном елементу предметног кривичног дела.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим јер је време извршења кривичног дела као битно обележје кривичног дела фактичко питање у односу на свако кривично дело, па је код одређених кривичних дела то битан елемент кривичног дела (нпр. непоступање по здравственим прописима за време епидемије – чл. 248. КЗ), док то није обавезно случај са другим кривичним делима, као што није ни у конкретном случају.

Како је повреда из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП истицана и у поступку по редовном правном леку, то Врховни касациони суд прихватајући разлоге другостепеног суда дате на страни 3 образложења пресуде, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истичући да је правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати и као недозвољен доказ бранилац окривљеног означава записник о препознавању лица сачињен дана 16.03.2015. године, у коме је констатовано да је оштећени И.А. са 90% сигурношћу препознао и идентификовао окривљеног Н.М. као лице које га је критичне вечери напало, а који је, по ставу браниоца окривљеног, сачињен супротно одредбама Законика о кривичном поступку, односно супротно одредби члана 90. ЗКП, јер је на линији за препознавање било само једно лице ромске националности, а не више лица са сличним особинама као и окривљени.

Како су и ови наводи захтева били предмет оцене другостепеног суда, у поступку по редовном правном леку, то Врховни касациони суд прихватајући разлоге другостепеног суда, дате на страни 4 образложења пресуде, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП, на исте упућује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП, на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Н.М. на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић

Председник већа-судија,
Невенка Важић